

الرعد

مدنی سورة دی ۴۳ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الف- لام- میم- را (په حقیقی معنی یی الله تعالی او رسول صلی الله علیه وسلم بنه پوهیږی) دا د (با عظمته الهی) کتاب آیتونه دی او هغه کتاب چي ستا د رب له لوری تاته نازل شوی، حق او رښتیا دی خو زیاتره خلک بیا هم (د عناد او لجاجت له مخی له یوه مسلم حقیقت نه منکریری) او ایمان نه راوړی.

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأُمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

الله تعالی هغه ذات دی چي آسمانونه یی پورته کړی او بی ستونو یی درولی چي تاسو یی پخپله وینی او وروسته د سلطنت او فرمانروایی په تخت کیناست (لکه څنگه چي یی د الوهیت له شان سره مناسب دی) او لمر او سپوږمی یی مسخر کړل چي هر یو تر یوې ټاکلې مودې (قیامت) په حرکت کي دی، (د خپل سلطنت) ټولې چارې په پوره تدبیر سره چلوی او (د خپل قدرت او حکمت) نښې په وضاحت سره بیانوی تر څو تاسو د خپل رب په ملاقات (او حساب کتاب) باور وکړی.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ
 جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

الله تعالی هغه ذات دی چې ځمکه یې وغوړوله او په هغې کې یې (درانه او ثابت) غرونه ټینګ کړل (چې د مستحکمو او مضبوطو میخونو په شان ولاړ دی) او بهاند سیندونه یې پکې روان کړل، ټولې میوې (او کرنیز محصولات یې جوړه جوړه) (نر او بنځه) پیدا کړی، شپه په ورځ پوښوی (ترڅو د موجوداتو او نباتاتو ژوند تضمین شی) بیشکه چې په دې ټولو چارو کې، د غور او فکر د خاوندانو لپاره (د الله تعالی د توحید، ربوبیت او کامل قدرت) نښې پرته دي.

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ
 صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

او په ځمکه کې جلا جلا سطحې او سیمې ځنګ په ځنګ واقع دي، د انګورو باغونه دي، د غلو دانو کښتونه دي او د کجورو داسې ونې دي چې د ځینو یې جلا جلا ښاخونه له یوه ډډ نه پورته شوي او د ځینو یې له هر ډډ نه یوازې یوه ونه پورته شوې ده. ټولو میوو او محصولاتو ته یو شان اوبه ورکول کيږي خو بیا هم مونږ ځینو ته (په خوند او تاثیراتو کې) په ځینو نورو امتیاز او غوره والی ورکړی دی. بیشکه چې په دغو چارو کې، د عقل او پوهې لرونکو لپاره (د الله تعالی د توحید، ربوبیت او قدرت) ثبوتونه پراته دي.

﴿٤﴾ وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ نَأْتِيهِ خَلْقٍ جَدِيدٍ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

او که ته تعجب کوي نو د لوجو منکرانو خبرې د زیات تعجب وړ دي (چې د الله تعالی ټولو قدرتونو ته په پوره بې اعتنايي سره وایي): آیا مونږ چې خاوري شو، بیرته به راژوندی کيږو؟ دا هغه کسان دي چې پخپل

رب کافران شوی او همدا کسان دی چې (په دنیا کې به د گمراهی او په آخرت کې به ورته د عذاب) اوسپنیز خنځیرونه غاړو ته ورواچول شی، او بیشکه چې دوی د (دوزخ) اهل دی چې تل تر تله به پکې پراته وی.

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمِثْلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ

لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

او ستا نه (د استهزا، جهل او ناپوهی په اساس) د خیر او نیکمرغی (له درخواست) نه وړاندې، د عذاب د نزول غوښتنه کوی (او داسې انگیری چې ګواکي الهی عذابونه او مجازات دروغ دی) په داسې حال کې چې له دوی نه وړاندې (په کافرانو) له عبرت نه ډک عذابونه راغلي وو، بیشکه چې ستا رب د خلکو د ظلمونو او تیریو په مقابل کې بښونکی او مهربان ذات دی او بیشکه چې ستا رب د سختو مجازاتو او سزاو ورکونکی هم دی.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ

وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

او کافران وایی: ولی یې په ده باندې د رب له لوری معجزه نه ده نازل شوې؟ ته یوازي اخطار ورکونکی یې نه معجزه جوړوونکی چې هر چاته د غیر منطقی غوښتنو په مقابل کې فرمایشی معجزې وړاندې کړي) او د هر قوم او ملت لپاره ځانګړی لارښود هم شته (یعنی پیغمبر چې هغوی د هدایت او نیکمرغی لوری ته رابولي).

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدَادُ

وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

الله تعالی د هرې حاملې (انسان دی که حیوان) په رحم کې د شته نطفې (په ټولو خواصو او صفاتو) ډیر ښه پوهیږي، او په ارحامو کې د حمل د مودې د کمښت او زیاتوالي علم هم یوازي له الله تعالی سره دی او (د ژوند د مودې او رزق په شمول) هر شی د هغه په نزد یوه ټاکلي اندازه لری.

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ٩

(الله تعالی) په پتو او بنکاره و هرڅه ډیر بڼه پوه او د لورې او اعلى مرتبې څښتن ذات دی.

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ

بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ١٠

که تاسو پتې خبرې کوی که په جهر او که څوک په توره شپه کې ځانونه پټ کړی او که د ورځې (په کار روزگار بوخت دی) خو د الله تعالی لپاره یې هیڅ توپیر نشته (او ستاسو په ټولو اعمالو پوره خبر دی).

لَهُ، مَعْقَبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، يَحْفَظُونَهُ، مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ابَّ اللَّهُ

لَا يَغْيِرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يَغْيِرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا

مَرَدٍّ لَهُ، وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ، مِنْ وَالٍ ١١

په هر چا پسې له وړاندې او ترشا (او ټولو اطرافو) څارونکي (ملايکي) ټاکل شوی چې د الله په حکم یې (هم اعمال لیکي او هم یې له آفاتو او مصیبتونو څخه مصنون) ساتي. بیشکه چې الله تعالی د هیڅ یوه ملت حال نه بدلوی تر څو هغوی پخپلو اعمالو او عقایدو کې بدلون را نه ولې. او کله چې الله تعالی یوه ملت ته د سزا ورکولو اراده وکړی هیڅوک یې مخه نشی نیولی، ځکه هغوی د الله تعالی نه غیر، بل هیڅ دوست او مرستندوی نه لری.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ

السَّحَابَ الثِّقَالَ ١٢

(الله تعالی) هغه ذات دی چې (د وریځو له ټوټو) درته برېښنا ځلوی چې هم (یې له تندر او سیلابونو څخه) ویریزې او هم مو ورسره (د خیر د باران او کرنیزو محصولاتو د ودې لپاره) هیلې ترلی دی. او دغه راز یې درته له اوبو ډکې وریځې پیدا کړی دی.

وَيَسْبِحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۱۳

او برینا پخپل کرسهار کې (د حال په ژبه) د الله تعالی تسبیح اوستاینه کوی او پرینتی هم (د قال په ژبه) د هغه له ویرې (تسبیحات وایی) او دغه راز، تندرونه رالیری او که چاته اراده وکړی، په داسې حال کې یې ورباندې راغورخوی چې دوی (په ټولو الهی قدرتونو سترګې پټوی او) د الله تعالی د ذات په باب په مجادلو او بحثونو بوخت وی (چې ښه مثال یې هغه عرب سردار و، چې پیغمبر علیه السلام ورته د راتګ او ملاقات لپاره، دوه ځله خپل استازی واستاوه خو هغه په ډیره گستاخی خواب ورکړ چې زه نه الله پیژنم او نه یې پیغمبر. او په همدې جرو بحث کې ورباندې آسمانی تکه راپریوته او هلاک شو) بیشکه چې الله پاک د سختو جزایې اقداماتو لرونکی دی.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَسِطَ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَاءُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ۱۴

د حق دعوت (یعنی د حق کلمه «لا اله الا الله» او یاد ویرې او اضطراب دعا) یوازې د الله تعالی دربار ته ځانګړی دی او هغه (شیطانان، پیریان او بتان) چې مشرکان یې د الله تعالی په مقابل کې په خدایې نیسی د دوی هیڅ ډول غوښتنه او استدعا نه منی، بلکه (له هغو څخه د دغو ناپوهانو د دعا مثال داسې دی) لکه یو تږی چې (له لیرې فاصلې نه) اوبو ته لاس غزوی، ترڅو یې اوبه خولې ته راشی، په داسې حال کې چې اوبه یې هیڅکله خولې ته نه رسیری. په همدې توګه له غیرالله څخه د کفرانو دعا او درخواست یې له زیان او تاوان، بله ګټه نه لری.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَّلَهُمْ بِالْغَدُوِّ وَالْأَصَالِ ۱۵

د آسمانونو او ځمکې ټول موجودات، که یې خوښه وی، که نه، او حتی د دوی سیوری هم سهار او ماښام، الله تعالی ته په سجدو پراته دی.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا
يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ
الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

(ای پیغمبره! له مشرکانو) وپوښته: د آسمانونو او ځمکې رب څوک دی؟ (بیا ورته بی له ځنډه) ووايه چې الله تعالى دی. بیا ورته ووايه: هغه باطل خدايان او مرستندويان چې تاسو يې د الله تعالى په مقابل کې د عبادت لپاره غوره کوي، نه خپلو ځانونو ته کومه ګټه رسولي شي او نه کوم زیان (دفع کولی شي). دوی وپوښته چې آیا یروند او بېنا یوشان دی؟ او آیا تياره او رڼا یوشان ده؟ یا د دوی شریکان، د الله تعالى د مخلوقاتو په شان کوم پیدایښت او مخلوق لری چې دوی يې ترمنځ فرق او توپیر نشی کولی؟ ورته ووايه: (مسلم حقیقت دا دی چې) د ټولو شیانو خالق او پیدا کوونکی یوازي الله تعالى دی چې واحد او برلاسی ذات دی.

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ
النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

الله تعالى له آسمانه اوبه رانازلوی، په هره دره کې د هغې د پراخې او گنجایش په اندازه سیلابونه راځی او دغه سیلابونه د اوبو په سر ځگونه راپورته کوی او همدا ډول ځک د هغو فلزاتو په سر هم راځیږی چې د ګانو او لوښو د جوړولو لپاره په اور ویلی کیږی. همدا مثال، الله تعالى د حق او باطل په باب هم وړاندې کوی، چې ځک (کفر او باطل) اخوا دیکخوا خپور او ورک شی خو (پاکي اوبه او خالص فلز یعنی حق او ایمان) چې خلکو ته ګټور دی په ځمکه پاتی کیږی. په همدې توګه الله تعالى (د حق او باطل په باب متفکرینو ته) دا ډول مثالونه بیانوی.

(په دې مثال کې د قرآن مجید مثال د حقیقت او ایمان د نور په حیث، د زړونو په ژوندی کولو کې، د رحمت له هغه باران سره تشبیه شوی چې مړه ځمکه راژوندی کوی، او یا هغو معدنی جواهرو ته ورته دی چې خلکو ته

گټه په لاس ورکوي، خو کفر او باطله عقیده د اوبو د سر څک او له کانونو څخه پاتې شوی خس او خاشاک او خیری او کثافات دی. د مثال هدف دا دی چې خلک باید په ښه توګه د حق او باطل توپیر وکولی شي).

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحَسَنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ

الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

د هغو کسانو لپاره چې د خپل رب احکام او فرامین یې منلي (او لښک یې ورته ویلي) نیک انجام او نیکمرغه عاقبت لیکل شوی او هغه کسان چې (د الهی احکامو له منلو نه) انکار کوي، که د ځمکې د دوه چنده شتمنیو څښتن هم وي، بې له شکه به یې له عذابه د خپل نجات لپاره فدیة کړی خو محاسبه یې بیا هم ډیره سخته ده، هستوګنځی یې دوزخ دی چې د ورته لپاره ډیر ناوړه مسکن دی.

﴿ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۗ إِنَّمَا يَنْذَرُكَ أَولُوا

الْأَلْبَابِ

نو آیا هغه څوک چې ستا د رب له خوا تاته د نازل شویو (آیتونو او احکامو) په حقانیت پوه او قایل دی، د هغه چا په شان دی چې (په باطني توګه) روند دی (او له دغه حقیقت نه سترګې پټوي). بیشکه چې یوازې د پوهې او بصیرت خاوندان د پند اخستلو استعداد لري.

الَّذِينَ يُوَفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

(د بصیرت خاوندان) هغه کسان دی چې له الله تعالی سره پخپلو وعدو وفا کوي او تعهدات نه ماتوي.

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ

الْحِسَابِ

او هغه کسان دی چې (د خپلوی او دوستی) اړیکې چې الله تعالی یې د وصل او پیوستون امر کړی، تینګې ساتي، د خپل رب نه ویرېږي او د سخت حساب کتاب ویره او تشویش هم ورسره وي.

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾

او د خپل رب د رضا حاصلولو لپاره (کړاوونه او مصیبتونه) په سره سینه زغمی، لمونځونه کوی او له هغې شتمنی نه چې مونږ ورکړی، په پټه او ښکاره صدقې او خیراتونه ورکوی او د بدې په مقابل کې نیک عکس العمل لری. بیشکه چې د آخرت د جهان نیکمرغی د همدوی په برخه ده.

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ

وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

ابدی او تل پاتې جنتونه دی چې دوی او د دوی نیک عمله پلرونه، د ژوند ملگری او بچیان به پکې اوسی او له هرې دروازی به ورته پرېنتې راننوزی.

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

(او ورته به وایی) ابدی سلامتی دی وی په تاسو، ستاسو د صبر او ثبات په بدل کې. همدا (ستاسو لپاره) تر ټولو غوره هستوګنځی دی.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ

أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

او لعنت او ناوړه سرنوشت د هغه چا په برخه دی چې له الله تعالی سره خپل کړی تعهدات ماتوی او (د خپلوی او دوستی) هغه اړیکې پرې کوی چې الله تعالی یې د وصل او پیوستون امر کړی، او په ځمکه کې د فساد او ګډوډی جوړوونکی دی.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

الله تعالیٰ (د خپلي ارادې او مصلحت سره سم) د ځينو خلکو روزی پراخوی او په ځينو نورو تنګسيا راوړی، او هغه کسان چې د آخرت په ابدی سوکالی او نیکمرغی عقیده نه لری (زړونه یې یوازې د دنیا په فانی خوبنیو او عشرتونو پورې تړلی دی، په داسې حال کې چې د آخرت په مقابل کې، د دنیا ژوند د یوې بې ارزښته متاع حیثیت لری.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ

او کافران وایی: ولی په ده (پیغمبر) باندې کومه معجزه نه رابښکته کیږی؟ ورته ووايه: چا ته چې الله تعالیٰ اراده وکړی (د اتمام حجت نه وروسته یې) بې لارې کوی او څوک چې الله تعالیٰ ته رجوع وکړی نو هغه یې د هدایت په لاره روانوی.

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ

(الله تعالیٰ ته رجوع کوونکی) هغه کسان دی چې ایمان یې راوړی او زړونه یې د الله تعالیٰ په ذکر ډاډمن او مطمین دی. هو- یوازې او یوازې الهی ذکر دی چې زړونه ورباندې هوسا او ډاډمن کیدی شی.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ
مَّآبٍ

هغه کسان چې ایمان یې راوړی او نیک کارونه یې کړی، نیکمرغی یې په برخه او ورتګ یې هم تر ټولو غوره هستوګنځیو ته دی.

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ

(لکه څنگه چې مو پخوانی رسولان ليرلی) ته مو هم داسې يوه امت ته، چې وړاندې ترې نور امتونه تير شوي ورواستولي، ترڅو ورته هغه احکام واوروي چې مونږ تاته د وحی په واسطه درکړي، که څه هم دوی (له الهی احکامو نه په سرغړونې سره) له مهربان خدای نه منکر دي. (ای پیغمبره!) ورته ووايه: همدا مهربان خدای زما رب دی، له هغه نه غیر، بل خدای نشته. يوازې په هغه مي توکل دی او بيرته ورتگ هم د هغه حضور ته دی.

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانَ سِيرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلَّمَ بِهِ
 الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو
 يَشَاءَ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا
 صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

او که داسې قرآن (کتاب) نازلیدی (چې د قرأت په اعجاز سره یې) غرونه په حرکت راتلی او ځمکه ورباندې ټوټه ټوټه کیدی یا ورباندې مړی په خبرو راتلی (نو بېشکه چې همدا عظیم الشان قرآن به وی، ځکه همدا الهی کلام دی چې هغه وچ مغزی او سرتمبه شخصیتونه یې په روحانی ډول، له خپلو معاندانه سنگرونو راجلا کړل چې د غرونو په شان په کفر او شرک ولاړ او پایند وو، خو د ځینو لږو کافرانو ایمان نه راوړل په معجزو پورې هیڅ اړه نه لری) بلکه ټولې چارې د الله تعالی په واک کې دي نو آیا مسلمانان لا تر اوسه په دې نه پوهیږی چې که د الله تعالی اراده وشي ټول خلک به (په اجباری توگه) د هدایت په لاره برابرکړی (خو اجباری هدایت هیڅ ارزښت نه لری). او کافران تل د خپلو ناوړو اعمالو له امله، له سختو او لرزوونکو غمیزو سره مخامخ کیږی او یا یې په شاوخوا سیمو آفتونه او مصیبتونه راپریوزی او دا سلسله به د الله تعالی له قاطعانه وعدي تر پوره کیدو (یعنی د کافرانو د کامل شکست) تر وخته روانه وی. بېشکه چې الله تعالی خپله وعده هیڅکله هم نه ماتوی.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ
 فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

(یوازې په تا باندي ملنډې نه وهل کيږي) بلکه ستا نه وړاندي هم په پیغمبرانو باندي ملنډې وهل شوی ، خو مونږ تل کافرانو ته یو څه وخت مهلت ورکړی او بیا مو په (سخت عذاب سره) نیولی دی . گوره چې زمونږ عذاب او مجازات څنگه دی ؟

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبًا
 سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِيْظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ
 زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 مِن هَادٍ ۚ

آيا هغه ذات چې د خپل هر يوه بنده په کړنو مسلط او حاکم دی (د دوی له بې وسه خدايانو سره برابر دی؟ هيڅکله نه.) خو دوی بيا هم (د جهالت له مخې) له الله تعالى سره نور شريکان غوره کوي. (ای پیغمبره !) ورته ووايه: د خپلو باطلو خدايانو، نومونه (مشخصات، لياقت او استعدادونه) بيان کړی، که داسې نه ده نو، تاسو په ځمکه کې، الله تعالى ته هغه شيان منسوبوي چې هغه يې د خپلو شريکانو په حيث نه پيژنی، او يا دا چې ټولې ادعاوې مو، پوچې او بې منطقه دي. بلکه واقعيت دادی چې کافرانو ته خپلې چلوټې او نيرنگونه بنکلی او معقول ځليدلی او د الله له لاری منحرف شوی دی. او څوک چې (د بې کفایتي او نالایقي له امله) د الله تعالى له خوا په گمراهی محکوم شی، هيڅ لارښود ورته نشی پيدا کیدی.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ آخِرٌ وَأَشَدُّ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن
 وَاقٍ ۚ

د دوی لپاره په دنيا کې عذاب دی او د آخرت عذاب يې لا نور هم سخت او شديد دی او هيڅوک يې د الله تعالى له عذابه ژغورلی نشی.

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾

د هغه جنت صفت چي له پرهيزگارانو سره يې وعده شوي (دا دی چې د ونو) لاندې يې (د الهی نعمتونو) ويالي رواني دی، ميوي به يې تل تر تله تازه او سيوری به يې هم تل پاتي او ابدی وی، دا دی د پرهيزگارانو انجام، خو د کافرانو آخری مقام بيا د دوزخ اور دی.

﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ
 مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا
 وَإِلَيْهِ مَعَابٍ﴾

(ای پیغمبره!) هغه کسان چې پخوا مي ورته کتاب ورکړی (او بيا په اسلام هم مشرف شوی) د هغه کتاب په نزول ډير خوشحاله دی چې تاته درکړی شوی خو (د اهل کتابو) يو شمير ډلي د دي مبارک قرآن خيڼي احکام نه مني. ورته ووايه: ماته امر شوی چې د واحد او لاشريک خدای بندگی او عبادت وکړم او څوک ورسره په خدایي کې شريک ونه ټاکم. يوازي د هغه ذات لوری ته خلک رابلم او بيرته هم (ټول په آخرت کې) د هغه حضور ته ورغړخو.

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ
 مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾

(او لکه څنگه چې مو له دي وړاندې، آسمانی کتابونه نازل کړی) قرآن مو هم د روښانه فرمان په حيث په عربي ژبه نازل کړ او که ته د قرآن پوهنی سره سره، بيا هم د دوی د خواهشاتو او فرمایشاتو پیروی وکړی نو (د الهی عذاب نه) د خان ژغورنی لپاره به هيڅ دوست او مرستندوی ونه مومي.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

او) ځيني ڪسان سنا د ميرمنو او اولادونو د موجوديت له امله په تا اعتراض ڪوي (مونږ چي سنا نه وړاندي ڪوم پيغمبران استولي، بنځي او اولادونه مو هم ورته وركري وو، او هيڅ پيغمبر نشي ڪولي چي د الله تعاليٰ له اجزي غير، ڪومه معجزه وړاندي ڪري، بلڪه د هر عصر د مقتضياتو سره سم مناسب احكام او معجزې دي.

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

څه چي الله تعاليٰ يي وغواړي له منځه يي وړي او هر څه چي وغواړي، پخپل حال يي ثابت او مستحکم ساتي او «ام الكتاب» هم له الله تعاليٰ سره دي.

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ

وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

او که د هغو عذابونو يوه برخه (چي له کافرانو او ظالمانو سره يي وعده شوي) ته پخپل ژوند وويني او که سنا له وفات نه وروسته وړياندي دوي اخته شي، (هيڅ پروا نشته) سنا وظيفه او رسالت (د الهي وحي او احکامو) ابلاغ دي، حساب کتاب ورسره زمونږ کار دي.

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ

لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

آيا دوي نه پوهيږي چي مونږ (د اسلام په لاس بري او فتوحاتو سره) په دوي باندې ځمکه له هري خوا راتکوو (او کفري او مشرکانه رسوم او عنعنات له منځه وړو) الله تعاليٰ خپل حکم صادروي او هيڅوک د هغه د حکم د تطبيق په وړاندي خنډ کيدي نشي او د الهي حساب کتاب سيستم هم بيا ډير چټک دي.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ

نَفْسٍ وَسِعَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عَقِيَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾

(له دي معاصرو) كافرانو نه وړاندي، د دوی اسلافو هم (د الله تعالى د احكامو په مقابل كي) دسيسي او پلانونه جوړول چي ټول الله تعالى ته معلوم (او شنډول يي) بيشكه چي الله تعالى د هر ساكنين په كړو وړو، ډير ښه پوه او خبر دي. او كافران به ژر پوه شي چي(د آخرت نيك او بد انجام) د چا په برخه دي؟

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

او كافران وايي چي ته د الله رسول نه يي. ورته ووايه چي زما او ستاسو ترمنځ(د مسالي د حل او زما د پيغمبري د اثبات لپاره) د الله تعالى گواهي (د قرآن صريح آيتونه) او د آسماني كتابونو د پوهانو او عالمانو گواهي كفايت كوي.

« تمت سورة الرعد بعون الله وحسن توفيقه »

=====